

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 780

Ίδιότητης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 6 Αυγούστου 1931

Ο ΛΑΒΔΑΝΑΙΟΣ

Διά μανησίτου, του πρὸς τὸν ἐν γ' χώριον συνάδελφον «Κήρυκα», ὁ ἐκ Πάριδος πολιτευτὴς κ. Σπ. Μ. Σίμος, ὅστις, ἀπέχων μέχρι τοῦδε τῆς ἐνεργοῦς Πολιτικῆς, διότι δὲν τὸν ἤθελεν ὁ τέως Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν πολιτευτὴς Ἡπειρου κ. Δημ. Νότη—Μπότσαρης, δηλοῖ ἡδη διὰ «προβλέπων» ὅτι θὰ ἔχωμεν, ἐν προσεχέῳ μέλλοντι, τρεχέας πολιτικούς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους θὰ καταστήσῃ ὀξυτέρους ἢ ἀπειλοῦσα τὴν Ἑλλάδα πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ ἀναρχίᾳ, ἐνόμισα μὲν ὅτι δὲν μοῦ ἐπατρέπετο νὰ παραμείνω ἀπλοῦς θεατὴς (μεγάλη τοῦ ἡ συγκοινοῦται!) τῶν τοιοῦτων ἀγῶνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους, ἄλλως τε δὲν ἔλειπα (λέγει) κατὰ τὸ μακρὸν μου παρελθόν, προσεγγικῶν εἰς ταπεινὰς τοῦ ὑπηρεσίας καὶ μηδέποτε ἀποβλέψας εἰς ὠφέλειαν προσωπικῆν του» τὸ ὅποιον ἄλλως τε μαρτυρεῖ καὶ ἡ πανελληνίως γνωστὴ λοβιτοῦρα μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐνδοξος οὗτος Ἡπειρώτης τῶν νεωτέρων χρόνων ἐπρόκειτο τὴν σύγκρουσιν ἐλληνικὴν γλώσσαν καὶ τὰ ἐκδομένα μεγάλα λεξικά της. «Ὁ ἐξ ἐμοῦ ἐπομένως (ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Σπ. Μ. Σίμος) ἀνακόλουθος πρὸς ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν καὶ δημοσιογραφικὸν μου παρελθόν ἐὰν ἡγοῦμαι ὑπηρεσίαν κατὰ τοὺς νέους ἐπικαιμένους ἀγῶνας».

Καὶ δικαιοδοτοῦμενος, διὰ τὴν εὐεργετικὴν του καλωσύνην, τοῦ νὰ προτιμῇ νὰ πολιτευθῇ εἰς τὴν Ἡπειρον καὶ ὄχι εἰς ἄλλην ἐλληνικὴν ἐπαρχίαν, ὡς πανελλήνιος ἀπαγορεύεται:

«Ἀλλὰ θὰ εἶμην ἐπίσης ἀδικαιολόγητος, διὰ νὰ μὴ εἰπω ἀχάριστος, ἐὰν τὸ εἰσιτήριο εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἐξήτουν νὰ τὸ λάβω ἀπὸ οἱωνδήποτε ἐπαρχίαν τοῦ Ἡράτους καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν γενέτειράν μου ταλαίπωρον Ἡπειρον.»

(Εὐχαριστοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, Κύριε Σπ. Μ. Σίμο, γιὰ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν μᾶς κάνετε, καταδεχόμενος νὰ πολιτευθῇς στήν Πατρίδα μας!)

Καὶ παρακάτω τὰ ἐξῆς σπουδαίοντα:

«Ἰδοὺ ἡ σκέψις, ἡ ὁποία μὲ προήγαγεν εἰς τὴν νέαν μου ταύτην ἀπόφασιν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν συνέταξε καὶ ἡ πρωτόδουλος προτροπὴ τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου τῆς Χώρας μας καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος τῶν «Ἐλευθερῶν».

Δηλαδή ὁ κ. Σπ. Σίμος προεγράφη αὐτοβούλως καὶ ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου νὰ κατέλθῃ, κατὰ τὰς προσηχῆς βουλευτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν Ἡπειρον, ὡς ἀρχηγὸς βεβαίως τοῦ βενιζελικοῦ Συνδυασμοῦ...

Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν τέως Ὑπουργὸν καὶ ἀρχηγὸν τοῦ βενιζελικοῦ Συνδυασμοῦ, κ. Δημ. Νότη Μπότσαρη ν' ἀποτελέσῃ μέλος τοῦ ὕλδ τὸν κ. Σίμον βενιζελικοῦ Συνδυασμοῦ, οὐτε καὶ ὡς συναρχηγὸς αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Σίμου.

Καίτοι ἀντιθέτων πολιτικῶν φρονημάτων ὡς μετὰ τοῦ κ. Δημ. Νότη Μπότσαρη, συνδεόμενοι ὅμως μετ' αὐτοῦ δι' ἀμοιβίαν φιλίας καὶ ἐπιμήτειας καὶ γνωρίζοντας τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκέψεις τοῦ κ. Δημ. Νότη—Μπότσαρη, ἀποφαινόμεθα ἀξιοματικῶς ὅτι ὁ κ. Δημ. Νότη Μπότσαρης θὰ θεωρηθῇ τὴν περὶ αὐτὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς ἐχθρικήν, καὶ θὰ πολιτευθῇ ὡς ἀνεξάρτητος.

Δεδομένου, λοιπόν, ὅτι ὁ κ. Σπ. Σίμος ἐχρίσθη ἀπὸ τοῦδε ὡς ἀρχηγὸς τοῦ βενιζελικοῦ Συνδυασμοῦ, ἐν τῷ Νομῷ Ἰωαννίνων, οἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὁπαδοὶ τοῦ κ. Δημ. Μπότσαρη, ἐκτὸς τοῦ κ. Καραγιώργη, ὅστις δένειναι δεκτὸς παρ' οὐδενὸς συνδυασμοῦ, θὰ διασπασθῶν πρὸς τὸν νέον ἀρχηγὸν τοῦ βενιζελικοῦ Συνδυασμοῦ, συμπληρωμένων τῶν δύο κενωθησάντων θέσεων, διὰ τοῦ ἐγκρίτου ἐνταῦθα διηγήρου κ. Εὐλ. Κ. Χατζῆ καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο πολιτευτῶν τοῦ ἐγκρίτου, ἐπίσης διηγήρου κ. Γεωργ. Κιργιζ, ἡ τοῦ κ. Κων. Ρώτση, ὡς διαθέτοντος τὸ Τμήμα Μαλακασίου, ἐκτὸς τῶν Κατανοχωρίων, διατιθεμένων ἐκαστοῦ ὑλδ τοῦ διηγήρου κ. Γεωργ. Νιρβῆ.

Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀπογοητευόμενος τῶν στελεχῶν του ὁ κ. Δημ. Νότη Μπότσαρη, θὰ ἐξεύρη νέους ἐκλογικούς παράγοντας καὶ δὲν εἶναι δύσκολον διὰ τὸν κ. Μπότσαρη τὸ τοιοῦτον, διότι ἔχει ἀπομικτὴν πολιτικὴν δύναμιν, μεγάλην ἰκανότητα καὶ ἀκατόβλητον ἐνεργητικότητα.

Ὁ κ. Σπ. Σίμος ἐπαγγέλλεται νὰ σχηματίσῃ τὰ στελεχῆ τοῦ Συνδυασμοῦ του, τῇ ὑποδείξει τῶν Ἡπειρωτῶν, καίτοι τὸ στελεχὲς αὐτὸ εἶναι ἤδη εἰρημα, ἐκ τοῦ παλαιοῦ Συνδυασμοῦ, ἐκτὸς μὲς θέσεως, ἡ ὁποία θὰ καταληφθῇ ὑλδ τοῦ κ. Κιργιζ ἡ τοῦ κ. Ρώτση. Αὐτὰ εἶναι γιὰ τὰ μᾶστα τοῦ Κόσμου. Καίτοι γιὰ κόσκινο ὁ κ. Σίμος καὶ καινοῦς γιὰς μὲς.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ τελευταῖον ἐξάγγελμα τοῦ κ. Σίμου, χαρακτηρηστικὸν τῆς πρὸς τὸν κ. Δημ. Νότη Μπότσαρη ἐχθρότητός του, τῇ ἐπι

νεύσει πάντοτε τοῦ ἀρχηγοῦ του κ. Βενιζέλου:

«Μοῦ προξενεῖ πάντοτε θλίψιν (λέγει ὁ κ. Σπ. Σίμος) τὸ γεγονὸς, καθ' ὃ εἰς τὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἡπειρου (ἀνάγνωθι τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων) παρουσιάζεται τὸ θλιβερόν φαινόμενον ἐνός ἐξιδου, πολιτικῆς τυραννίας». Πολιτικὸς τυραννὸς θεωρεῖται ἐν τῇ φράσει αὐτῇ ὁ κ. Δημ. Νότη Μπότσαρης, ὡς συνδεσμάρχης, καὶ σὺν πάντοτε τὸν πρῶτον λόγον.

Αὕτη εἶναι ἡ σωστὴ ἐρμηνεία τῆς «πολιτικῆς τυραννίας» καὶ ἀρχὴ ἡ ἐρμηνεία, ἣν ἐν κυρίῳ ἀρεφῇ ἔδωκε χθὲς ὁ «Κήρυξ» τοῦ πολυμήτους κ. Δ. Πανίδη, ὁποῖος ἀπὸ δύο ἡδημερῶν ἐφόρσε πλουσιώτερον ἐπανωφόρι!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΗΝ νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον πενταμελὴς ἀλβανικὴ συμμορία, διελθούσα εἰς σύνορα, κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ φαλακίου, συμπλοκῆς δὲ γενομένης, ἐφρονέθησαν δύο συμμορίται καὶ συνελήφθησαν οἱ ὑπόλοιποι.

—ο—

ΑΝΤΙ μὲς κεντρικῆς τυροκομικῆς Σχολῆς, ἐν Ἰωαννίνοις, ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Γ. Μόδης, κατεσχέσας τὴν ἐνταῦθα Κεντρικὴν, ἔδωκεν εἰς ἄλλας: μία ἐν Κατακῇ, δευτέραν ἐν Ραψίστῃ καὶ τρίτην ἐν Σταντακῇ, εὐθὺς δὲ ἀνελὲν ἐνὸς καταστήματος θὰ ἔχωμεν τρία Ἐργαστήρια καὶ τριπλοῦν, ἀριθμὸν προσωπικοῦ, χάριν αἱματηρᾶς... Οἰκονομίας!

Τί φτοίξι ὁ κατ' ἐμὸν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς; Ἐτοῖ τοῦ εἰπαν, ἔτοι ἐκάνει! Ἐτοῖ τοῦ λαλοῦν, ἔτοι χορεύει. Δικὴ του ἰδέα δὲν ἔχει!

—ο—

ΤΟ κυρὸν τράβηξε τὸν ἀνήφορον, καὶ ἀπὸ 24 δραχμῶν, ποῦ τὸ παίρνουμε, ἔφτασε μ' ἓνα ἄλμα εἰς 34.

—ο—

ΣΤΟΝ κατάλογον τῶν Ἡπειρωτικῶν Ἰδρυμάτων ἐν Ἀθήναις, ποῦ ἀνεφέρουμε σὶν τελευταῖον μὲς φύλλο, πρὸς διαφώτισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Γ. Μόδης, ἐλημονήσαμε τὸ Ἀβερῶφειον Ἐφηβαίον καὶ τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Ἐκπαιδευτῶν μ' ἓνα δάνειον τὰ ὅποια ὁ Ἡπειρώτης μέγας Εὐαγέτης τοῦ Ἐθνικοῦ Γεωργίου Ἀβερῶφ προσέφερεν, ἐπὶ Τρικοῦπῃ, ἐκ δέκα—δωδεκά ἐκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων, ἤτοι 200 ἐκατομμυρίων σημερινῶν δραχμῶν!

ΕΧΟΜΕΝ ὑπ' ὄψιν τὴν λογοδοσίαν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἡπειρωτικῆς Ἀδελφότητος, τῆς ἰδρυθείσης τῷ 1886 παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἰω. Τσίτση, καθηγητοῦ, ἐμοῦ καὶ μερικῶν ἀρτοποιῶν, καὶ δρώσης πότε, λίγο πότε πολὺ μέχρι σήμερον, καὶ κατὰ καιροὺς στηριχθείσης εἰς μερικὰ μόνον ὀνόματα: τὸν ἀειμνήστον Σπύρον Λόμπρον, τὸν βησιανιώτην Γιαννίν, τὸν πανηπειωτὴν Γεωργ. Κ. Γάγαρη, τὸν Ιατρὸν κ. Σπ. Καραβοσλήν, τὸν ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον κ. Ἀναστ. Σακελλαρίου καὶ τὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, φανατικὸς δρώντα κ. Κώσταν Κατσάρη.

Δυστυχῶς ἡ ἀπροθυμία τῶν ἐν Ἀθήναις ἐνδημούντων καὶ παρεπιδημούντων Ἡπειρωτῶν συνετέλεσεν ὥστε, ἐκτὸς ἐνὸς ἐτεοῦ Ἡπειρωτικοῦ χοροῦ, ἀναγκαιοτάτου, ἄλ

—ο—

λως τε, ὡς συγκεντρωτικὸν μόνον τῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως Ἡπειρωτῶν, οὐδὲν ἄλλο ἄξιον λόγου ἔργον εἶναι δυνατόν ἀνθρωπίνως νὰ πράξῃ μέχρι τοῦδε ἡ ἐν Ἀθήναις Ἡπειρωτικὴ Ἀδελφότης, καὶ τοῦτο ὅτι ἐξ ὑπατιότητος τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἄλλ' ἐκ τῆς ἐλλείψεως θέσεως ἐκ μέρους τῶν ἐνδημούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις Ἡπειρωτῶν. Τὸ τοιοῦτον μαρτυρεῖ ἐν γλώττῃς ὁ ὑπ' ὄψιν μας ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτὸν τὰ ἔσοδα τῆς Ἀδελφότητος ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 48168,10 τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχμὰς 46309,40. Ἐκ δὲ τῶν ἐσόδων, αἱ μὲν εἰσπράξεις ἐκ τοῦ χοροῦ ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 34869,60, αἱ δὲ συνδρομαὶ τῶν τακτικῶν μελῶν εἰς τὸ εὐτελὲς ποσὸν τῶν 8120. Ὡστε, ἐὰν ἔλειπεν ὁ χορὸς, ἡ Πανηπειρωτικὴ Ἀδελφότης Ἀθηνῶν θὰ εἶχαν ἐκπέσει εἰς βαθμὸν Ἀδελφότητος ἐνὸς χωρίου, π. χ. τῆς Μπραίνιστας, ἢ τῆς Κρετσούνιστας.

Πι εἴπει καὶ νὰ γένῃ διὰ τὴν Πανηπειρωτικὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτεύουσας, καὶ τὸν λόγον ἔχει ὁ δαιμόνιος Κ. Κατσάρης.

—ο—

ΕἰΝΩΣΘΗ ἐπισήμως δι' ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον ἡ ἐνάρξις τῆς 87 τοῦ Ἰωαννίνων—Κονίτσας—Τρεβιῶν δεισιματωῦν ὁσονούλῳ αἱ ἐργασίαι τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων—Καλαμπάκας κλ. καὶ οἱ αἱ μόναι ὁδοὶ, οἵτινες θ' ἀποπερατωθῶν, εἶναι ἡ ὁδὸς Σαγιάδος—Φιλιατῶν, ἐκτεσσεύς 7—8 χιλιομέτρων, καὶ ἡ ὁδὸς Ἰωαννίνων—Ἡγουμένιστας, ἡ ὁποία εἶχε ἀρχίσαι ἀπὸ τοῦ 1913, καὶ μακαρίτου Ζωγράφου, ἤτοι πρὸ 18 ὁλῶν ἐτῶν. Ὡστε πῆγαν χαμένες ὁλῶς αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Σωματείων καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις πολυπληθῶν Ἡπειρωτικῶν τοιούτων.

